DOMSTOLENS DOM
AF 8. FEBRUAR 1968

Kongeriget Nederlandenes regering mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 28/66

Processprog: Nederlandsk

Angående:

Annullation af Den Høje Myndigheds beslutning nr. 14/66 af 20. juli 1966 vedrørende Deutsche Bundesbahn's særtariffer for visse transporter af kul og stål fra eller til Saar.

Domskonklusion:

Den Høje Myndigheds beslutning nr. 14/66 annulleres, og sagen hjemvises til Kommissionen.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Sagsøgte bør frifindes.

Sammendrag

1. *Transport — indenlandske særtariffer — særtariffernes formål — berettiget godkendelse (EKSF-traktatens artikel 70)*

2. *Transport — indenlandske særtariffer — godkendelse af særtariffer berettiget som følge af uforudseelige omstændigheder — ændringer i transportvæsenets infrastruktur*

3. *EKSF-traktaten — almindelig målsætning — naturlige konkurrencevilkår — begreb (EKSF-traktatens artikel 2, stk. 1)*

4. *EKSF-traktaten — almindelig målsætning — fortsat anvendelse — afvejning af de forskellige almindelige mål (EKSF-traktatens artikel 2 og 3)*

5. *Transport — indenlandske særtariffer — anvendelse på en gruppe af virksomheder — lovlig godkendelse (EKSF-traktatens artikel 70)*

6. *Transport — indenlandske særtariffer — beskyttelsesklausul — godkendelse — karakter af undtagelse — midlertidig godkendelse — fastsættelse af en frist (EKSF-traktatens artikel 70)*

1. Formålet med at godkende særtariffer er at yde en midlertidig støtte til, særlig ved hjælp af en gentilpasning af produktion og handel, at overvinde ekstraordinære vanskeligheder, som er en følge af uforudseelige omstændigheder, og som kan forstyrre spredningen af de produktionsomkostninger, der opstår under naturlige vilkår for konkurrencen mellem virksomhederne.

   Jf. sammendrag nr. 2 i dommen i de forenede sager 27, 28 og 29/58, Sml. 1954—64, s. 183.

2. Den uforudseelige karakter af de omstændigheder, der gør godkendelsen af særtariffer berettiget, må bedømmes under hensyn til faktorer, som er særegne for det enkelte tilfælde, og under udøvelse af et rimeligt skøn.

   Ændringer i transportområdets infrastruktur, hvis indtræden gør en nyorientering i forhold til den tidligere økonomiske situation nødvendig, må betragtes som sådanne uforudseelige omstændigheder.

3. Det i traktatens artikel 2, stk. 2 nævnte begreb, forudsætninger, som i sig selv sikrer den mest rationelle fordeling af produktionen, kan ikke betragtes som et stivnet begreb men er udtryk for realiteter, der selv, især tidsmæssigt, er uvisse og foranderlige.

4. Oprettelsen af fællesmarkedet skal navnlig sikre den mest rationelle fordeling af produktionen på det højeste produktionsniveau, men heraf følger ikke, at den i traktatens artikel 2 omtalte sociale målsætning under alle omstændigheder må betragtes som sekundær, og at den aldrig kan være en af de afgørende grunde for en fællesskabshandling.

   Da de almindelige målsætninger efter EKSF-traktatens artikel 2 og 3 ikke alle, under alle omstændigheder og i deres helhed, kan forfølges samtidig, skal Fællesskabet sikre den fortsatte indbyrdes overenstemmelse trods eventuelle modsigelser mellem isoleret betragtede målsætninger og endvidere, når sådanne modsigelser konstateres, give den ene eller den anden af disse almindelige målsætninger den forrang, som forekommer Fællesskabet nødvendig i betragtning af de faktorer eller økonomiske omstændigheder, med henblik på hvilke det træffer sine afgørelser.

   Jf. sammendrag nr. 4 d) i dommen i sag 8/57, Sml. 1954—64, s. 105.

5. Anvendelsen af særtariffer til fordel for en eller flere virksomheder forudsætter ikke nødvendigvis individuelle foranstaltninger og udelukker på ingen måde foranstaltninger over for en gruppe af virksomheder i samme situation.

6. Da anvendelsen af særtariffer absolut har karakter af en undtagelse, er den efter traktaten kun tilladt, hvis de ydelsesberettigede virksomheder herved sættes i stand til inden for passende frister at skabe de forudsætninger, som i sig selv sikrer den mest rationelle fordeling af produktionen på det højeste produktivitetsniveau. Den Høje Myndigheds midlertidige godkendelse af anvendelsen af særtariffer skal være forsynet med en frist for at sikre, at traktatens målsætninger overholdes.

   Jf. sammendrag nr. 2 i dommen i de forenede sager 27, 28 og 29/58, Sml. 1954—64, s. 183.